

Donorbarn og flere fædre

Hvordan fortæller man egentlig sit barn, at far er en ukendt donor, eller deler med den nye klasse, at ens søn har to fædre? Læs med i denne måneds brevkasse, og bliv klogere.

Foto iStock

Hvis der er andre børn, I kender til, som ikke har nogen far, vil det være oplagt at tale med hende om, at de er i samme situation som hende, for at normalisere det. Det kan også være en god idé at gå på biblioteket og finde nogle børnebøger, der handler om ikke at have begge sine forældre. For små børn kan det at genkende sin egen situation gennem historier og billeder være en rigtig fin måde at forstå og acceptere sin tilværelse på, og det giver tryghed at vide, at man ikke er alene.

Når din datter bliver ældre og begynder at spørge mere ind og har en anden forståelse for det, kan du i takt med graden af hendes interesse vælge at forklare nærmere, hvordan og hvorfor hun blev til på den måde, som hun gjorde. Fortæl hende om baggrunden for dit valg om at blive mor

alene, og at det er en mulighed, som mange kvinder benytter sig af i dag, og at der derfor er mange andre børn, der heller ikke kender

deres far. Og mind hende om, at de mennesker, hun har i sit liv, er der i stedet for en far – at hun kan bruge dem, og at de gerne vil være der for hende. Lige nu er det vigtigste, at hun får svar på sine spørgsmål, og da hun ved, at hun ikke har en far, er det vigtigt at møde hende i det.

Kærligst KatherineSara

“ Mind hende om, at de mennesker, hun har i sit liv, er der i stedet for en far – at hun kan bruge dem, og at de gerne vil være der for hende. ”

Når far er en donor

*Kære KatherineSara
Jeg er en af de kvinder, som har valgt at få barn alene, og min datter er nu knap to år. Jeg har egentlig aldrig tænkt så meget over, at hun ikke har en far, da jeg har et stærkt netværk og nogle forældre, der hjælper meget. Men nu begynder hun efterhånden at blive så stor, at hun snart vil stille spørgsmål om det. Hvordan forklarer jeg hende bedst, at hendes far er en ukendt donor?*

Kh. Mette

Kære Mette
Tillykke med din lille datter!
Ja, vi kan få nogle eksistentielle udfordringer som forældre, når vores børn begynder

at stille spørgsmålstegn ved ting, som vi ellers bare har taget for givet.

I dit tilfælde er din datter ikke så stor endnu, men det er klart, at hun på et tidspunkt vil begynde at spørge ind til, hvem hendes far er. Og her vil jeg anbefale dig at være ærlig. Til at begynde med behøver du ikke at gå i detaljer om, hvad det vil sige at være donor og hele den tekniske del i det, men jeg vil foreslå dig, at du fortæller din datter, at du har lavet hende sammen med en mand, som du ikke er sammen med nu.

Hver måned svarer Kulørs familierapeut på spørgsmål fra jer læsere om udfordringer i familien. Det kan være spørgsmål om parforhold, børn, svigerfamilie eller andet, og alle emner – store som små – er velkomne. Har du et spørgsmål, du gerne vil have svar på, så skriv til red@kuloer.dk

Min søn har to fædre

*Kære KatherineSara
Min søn på fem år er et vaskeægte regnbuebarn, som jeg har fået sammen med min bedste ven og hans mand. Vores søn er glad og harmonisk, og for ham har det aldrig været underligt at have to fædre, da det altid har været hans norm. Jeg og hans to fædre har lige købt et nedlagt landbrug, hvor vi alle sammen flytter ud, og min søn skal starte i den lokale skole til næste sommer. Hvilket åbner op for mit helt store spørgsmål: Hvordan tackler vi at fortælle de andre børn i hans klasse, at mit barn har to fædre?*

Bedste hilsner
Skytten

Kære Skytte
Stort tillykke med dit 'regnbuebarn' og med, at det er forløbet rigtig godt for dig, ham og hans fædre med den familieform, som I har valgt. Når hans skolestart rykker tættere på, kan jeg godt forstå, at du begynder at spekulere over, hvordan det kommer til at gå. Det gør alle forældre, når deres børn skal til at starte i skole, vi ønsker jo det bedste for vores børn

– ikke mindst at de kommer til at få en god skolegang.

Og selv om det er blevet langt mere almindeligt og acceptabelt med alverdens forskellige former for familiekonstellationer i vores samfund i dag, så ved vi godt, at der nogle gange ikke skal meget til for, at man skiller sig ud i visse miljøer og sammenhænge. Her er det vigtigt at huske på, at vi voksne indimellem godt kan komme til at blive mere bekymrede på forhånd, end der egentlig er reelt grundlag for.

Når børn bliver præsenteret for noget nyt, er de som udgangspunkt altid åbne og nysgerrige. Men børn bliver utrygge, når de mærker omgivelsernes utryghed. Det samme gør sig ofte gældende for voksne.

Derfor er det rigtig vigtigt at være åbne og ærlige om det, der foregår. For når vi har noget klart og tydeligt at forholde os til, behøver vi ikke at lade fantasien løbe af med os. Af samme grund vil jeg anbefale

jer at være helt åbne og ærlige om din søns familieforhold.

Jeg tænker ikke, at I skal gøre et stort nummer ud af det, men at det er noget, I kan fortælle, hvis I bliver spurgt. Hvis I gerne vil være lidt på forkant med en masse potentielle spørgsmål, kunne I måske tale med jeres søns klasselærer om at lave en runde, hvor alle børn fortæller om deres familie, eller at alle forældre præsenterer sig selv for hinanden og børnene en dag i begyndelsen af skoleåret.

Jeg kender selv til adskillige børn med forældre af samme køn, som har trivedes fint og været fuldt accepteret i deres skolemiljø. Jeg tænker derfor, at det vigtigste er, at vi ikke gør forskelligheden til et problem på forhånd, og i stedet giver os lov til at være dem, vi er.

Kærligst
KatherineSara

OM FAMILIETERAPEUTEN
KatherineSara Rasmussen er uddannet psykoterapeut og parterapeut og har sin egen praksis, hvor hun blandt andet hjælper familier og par med deres udfordringer. Læs mere om hende på katherinesara.dk